

VED MARIANNE OG POUL ERIK'S BRYLLUP

BRUKTEVISE UDIL FIRE VERS.

Mel.: Såd'n var det ikke i halvfemsene....

Moderne tiders ungdom er fyldt med go'e ideer,
nu vil de være lærerinder, møbelmønd, sød mærl.
Nu er det jo moderne at stå på egne ben,
det gælder så ontrent for alle - hver og én.

Såd'n var det ikke midt i fyrrerne,
det nytted' ej, man smak med dærene,
man måtte gå i fædres spor og pløje jord,
og male og hvidte, tapetsere, slette spor,
ja, såd'n var det altså midt i fyrrerne,
- nu er man noget bedre kørende -
man bestemmer selv
- sådan godt og vel -
hvad man gider røre ved.

Hi går man jo til popbal og danser shake og twist,
de danser alle hver for sig, hvor må det være trist,
hvordan man bli'r forlovet å dag, jeg fatter ej,
men som man ikke stadig går den lige vej.

Dengang var herren jo den førende,
na er hans stilling nærmest vorende,
- men ganske vist har vor Poul Erik gode evner,
han sikkert ikke Marianne chance løvner.
Sun aka' jo nødigt bli' den førende,
- hvem af dem holder som å snorerne?
her jeg ville tro,
at det sikkert ku'
blive cirka bop som hip.

Det lange hår florerer, så man ved knap besked,
om hvilket køn der er det svage eller stærkeste,
man fårst må bruge luppen, og så en saks måske,
thi bukser er ej kendetegn for mændene.

Såd'n var det ikke midt i fyrrerne,
vi måtte pant besøg' frisørerne,
skørt, bukser, slips - man tvivled ej om meningen, men
nu ved man knap, om man har katten købt i sekken.
Såd'n var det ikke midt i fyrrerne,
vi kendte alle tilboherene,
men vi håber, I,
lissom ham Henri,
skyder papegøjerne.

Men moden kræver osse, at man skal gå i lær -
kort, hvad man dog de kloge finder på til næste år.
Lad os i sindet håbe, at bunden den er nået,
thi ellers er der noget, vi har misforstået.

Det er præcis som "charlestonerne",
de fulgte ikke traditionerne.
Nå, skidt med det, vi ønsker jer al held og lykke,
med denne sang, som vi for jer har ladet trykke.
Nu må vi frem til konklusionerne,
(holdende os til traditionerne),
Bop for vores brud,
skål for vores gæs,
- og for begge - HÅJT HURRA -.

Handwritten notes:
Waa
Marianne
1966
3
ca 1966